

6 El text teatral i la dramatització

6.1 Distinció dramatització i teatre

6.2 El text teatral

6.3 La representació teatral

6.4 Antecedents. El teatre contemporani

6.5 Anàlisi i producció de textos

5.11 EL TEATRE. CARACTERÍSTIQUES DE L'OBRA TEATRAL

SEQÜÈNCIA 9

(Ès de nit i al pati de l'institut està tenint lloc la festa de final de curs. El pati està decorat amb bombetes i papers de colors. Hi ha uns altaveus grans per on sona la música que els alumnes estan ballant. TATXA I CARMETA, que està rosegant un pastís, se separen del grup i es miren a distància. TATXA crida MOSCA al seu costat)

TATXA. (A MOSCA, referint-se a CARMETA) *Pregunta-li per què està tota la nit mirant-me, si no vol parlar amb mi?* (MOSCA va cap a CARMETA)

MOSCA. (A CARMETA) *Tanca diu que per què estàs mirant-lo tota la nit?*

CARMETA. (A MOSCA) *Dis-li que jo mire a qui em dona la gana. Estem en un país lliure, no?*

MOSCA. (A CARMETA) *Sí, i tant.* (S'acosta a TATXA) *Que diu que ella mira a qui vol.* (TATXA el colpeja.) *Estem en un país lliure, no?*

TATXA. (Agafa MOSCA de la camisa) *Dis-li que si no para de menjar, es farà com una vaca.*

MOSCA. (Acostant-se a CARMETA) *Tanca m'ha comentat que... Açò no té massa importància. Ell diu que la sobrealimentació...*

Carles ALBEROLA i Roberto GARCIA, *Joan el Cendrós*

El text principal el conforma el diàleg entre els personatges. Les acotacions (entre parèntesis i en cursiva) indiquen la manera com cal ambientar l'escena i els personatges que hi participen.

Alguns trets distintius del llenguatge dramàtic són els següents:

- Estil directe, excepte en les acotacions.
- La comunicació autor-espectador està mediatitzada per l'escenografia i pels actors.
- En els diàlegs abunden els signes d'entonació (admiració, interrogació, punts suspensius...).

REPÀS I AVALUACIÓ FINAL

Llig el fragment teatral i respon:

- L'acotació inicial defineix l'espai escènic. Diferència els elements realistes d'aquells altres que provocaran la sorpresa del públic.
- Fes una caracterització del comportament de cadascun dels tres protagonistes.

ESCENA 1

Consulta d'un DENTISTA. A l'esquerra de l'escenari hi haurà una taula i una cadira on seu la INFERMERA, que revisa un llibre de cites. A l'esquerra, una butaca per fer les extraccions (pot ser una butaca de professor recoberta per un llençol blanc) i al seu costat una tauleta amb l'instrumental (si pot ser, un raig potent de llum enfocarà aquests dos mobles). Per donar un to graciós, l'instrumental podria estar format per ferramentes de mecànic: martell, tenalles, clau anglesa, tornavís, etc.

INFERMERA: *Sí, ací ho tenim apuntat: Arnau Balaguer, a les deu.* (Alçant-se de la cadira i assenyalant cap a la butaca.) *Si vols assentar-te mentre vaig a avisar el doctor Peris...*

FILL (cridant, plantat al mig de l'escenari): *Mira, mamà, d'ací no em menege. Ja t'he dit més de mil vegades que no vull arrancar-me el queixal.*

MARE (enfadada i enèrgica): *Ja n'hi ha prou, fill. Molts joves van al dentista i no mouen tanta faena com tu.*

Vicent PALATSI, *Curteatre*, «Visita al dentista».

PROPOSTA PRÀCTICA

El teatre. Aquesta activitat serveix per a posar en pràctica els trets formals del text teatral (diàleg, acotacions, escenografia) i desenvolupar la seua atenció i imaginació com a lectors o espectadors d'una obra teatral.

QUÈ VA PASSAR?: escrivim una escena teatral a partir de la lectura o visió d'una obra teatral.

- Aprofitem una anada al teatre amb tota la classe (o la seua lectura) per a imaginar com serien el deu minuts d'abans o de després de l'obra elegida.
- Cada grup escriu una breu escena teatral que complete i desenvolupe la mateixa obra teatral, bé imaginant un text anterior al representat, bé un text que continue i complete el que hem vist o llegit.
- Els resultats finals s'exposen a la resta del grup per mitjà d'una lectura dramatitzada de l'escena creada.

COMPETÈNCIES DRAMÀTIQUES

1. Inventar o crear seqüències dramàtiques

- Traure partit d'idees per a una creació dramàtica.
- Compartir la seua experiència de creació.
- Traure partit dels elements del llenguatge dramàtic
- Estructurar una creació dramàtica.
- Donar una finalitat a la seua producció..

2. Interpretar seqüències o obres dramàtiques

- Apropiar-se el contingut d'una obra o una seqüència dramàtica.
- Utilitzar els elements del llenguatge dramàtic
- Compartir la seua experiència d'interpretació.
- Traure partit dels elements expressius inherents a la seqüència dramàtica.
- Respectar les regles relatives al joc dramàtic.

3. Apreciar obres dramàtiques

- Analitzar una obra teatral.
- Compartir la seua experiència d'apreciació.
- Tindre un judici crític o estètic de l'obra.
- Establir llaços entre el que experimenta (viscut) i el que analitza..

EDAT	ESTADI	TRETS
0-1 any	Identificació	<ul style="list-style-type: none"> - No es dóna acció dramàtica ja que no hi ha pensament simbòlic.
1-7 anys	Imitació: el xiquet com a actor	<ul style="list-style-type: none"> - S'identifica amb els adults que l'envolten, els imita i interactua amb ells. - Reprodueix la forma de ser i comportar-se que en la vida ordinària tenen les persones catalogades en un determinat paper. - Del joc simbòlic al joc flexible. - <i>Com si...</i>
7-12 anys	Dramatització grupal: el xiquet com planificador	<ul style="list-style-type: none"> - Comparteix idees i accions per a obtenir un resultat comú. - Joc dramàtic - Dissenya amb els altres el que ha de fer durant el joc. - Comença a diferenciar entre el rol d'espectador i actor. - S'adona que té pensaments i sentiments diferents en situacions distintes, i no obstant això és el mateix, és capaç d'adoptar papers complexos - Entre els 10 i 12 anys es donen respostes empàtiques, pot adoptar el punt de vista dels altres.

TEATRE: "Contes de Grimm"

Valoreu ací l'obra de teatre que heu vist.

Quin és el seu fil argumental? Penseu que ajuda a divulgar el treball dels germans Grimm com a compiladors de contes? Els tres contes triats, són prou representatius del treball dels germans alemanys? Per a quins alumnes penseu que ha estat pensada l'obra? Quins recursos teatrals s'utilitzen? Com ha estat la posada en escena? I el treball dels actors? I la música?

Penseu que l'obra ha tingut una bona resposata entre el públic assistent? Si vosaltres foreu els mestres, quines activitats planterjaríeu a partir del que heu vist? [ABC 15/10/09 16:10]

A mi m'ha paregut molt bona la idea de començar l'obra amb una escena en la que es presenten els germans Grimm, i expliquen que són persones que es dediquen a buscar i compilar contes. Amb aquesta introducció queden perfectament emmarcats els tres contes. El primer el conten ells mateixos a la resta dels personatges, i a canvi, alguns d'aquests personatges "narren" les altres dos històries per a que la parella "protagonista" les pugui arreplegar en el seu llibre compilatori. D'aquesta manera existeix un fil conductor per a tota l'obra i, a més, s'ajuda a divulgar el treball dels dos germans. [GER 15/10/09 17:39]

M'ha agradat molt la posada en escena, el bosc fet pels propis actors i actrius, la casa, la gàbia, el gegant, els balls a palau... tot carregat de grans dosis d'imaginació i creativitat, tot això feia més reials les escenes. Han demostrat que no es necessita molt per a fer un gran treball, aspecte que nosaltres com a futurs mestres haurem de tindre en compte ja que, segurament, ens trobarem amb pocs recursos a l'hora de preparar coses com aquestes a classe. (RM 30/11/09 11:36)

Teatre escolar

A partir de la vostra experiència en la representació d'avui dijous al Teatre Escalante, expliqueu tot el que heu investigat sobre les escoles, els grups escollits, els mestres responsables, la preparació anterior a l'obra, la resposta dels alumnes durant la representació, el treball posterior que pensen fer, etc.

Nosaltres hem entrevistat a l'escola A.C de València. Aquesta escola portava al primer cicle de primària (dos classes per curs). Concretament hem parlat amb el mestre de primer de primària de línia en valencià.

Aquest mestre ens ha contat que en la seua escola fan un treball amb els xiquets, tant previ com posterior a la visita, fent ús, per a aquesta tasca dels materials oferits des de la sala Escalante. Així, han treballat l'obra abans d'anar a veure-la, parlant del germans Grimm i dels seus contes, cosa que hem comprovat preguntant als propis alumnes si coneixien alguna cosa de l'obra que anaven a veure.

En aquesta escola tots els anys fan una eixida al teatre, siga a aquest o a un altre. També fan una eixida a la natura i una altra excursió que canvia cada any. (BH 19/10/09 14:33)

Bé, nosaltres vam entrevistar també el col·legi Blasco Ibáñez de València.

El mestre ens va explicar que els alumnes van treballar molt les rondalles d'Enric Valor durant tot el curs passat.

Ens va dir que havien preparat molt el comportament al teatre: no es pot beure, ni menjar, ni anar al comú... I per a fer saber als actors si els havia agradat l'obra o no farien el següent:

- Si no els havia agradat: un aplaudiment de consolació.
- Si els havia agradat: un aplaudiment fort.
- Si els havia agradat moltíssim: un aplaudiment fort i crits de "bravo".

L'obra la treballarien amb l'alumnat posteriorment amb els següents aspectes que havien copiat a la llibreta de valencià: escenari, maquillatge, llum, vestuari, decorat, música, sala, argument, perruqueria... [PR 13/11/09 13:26]

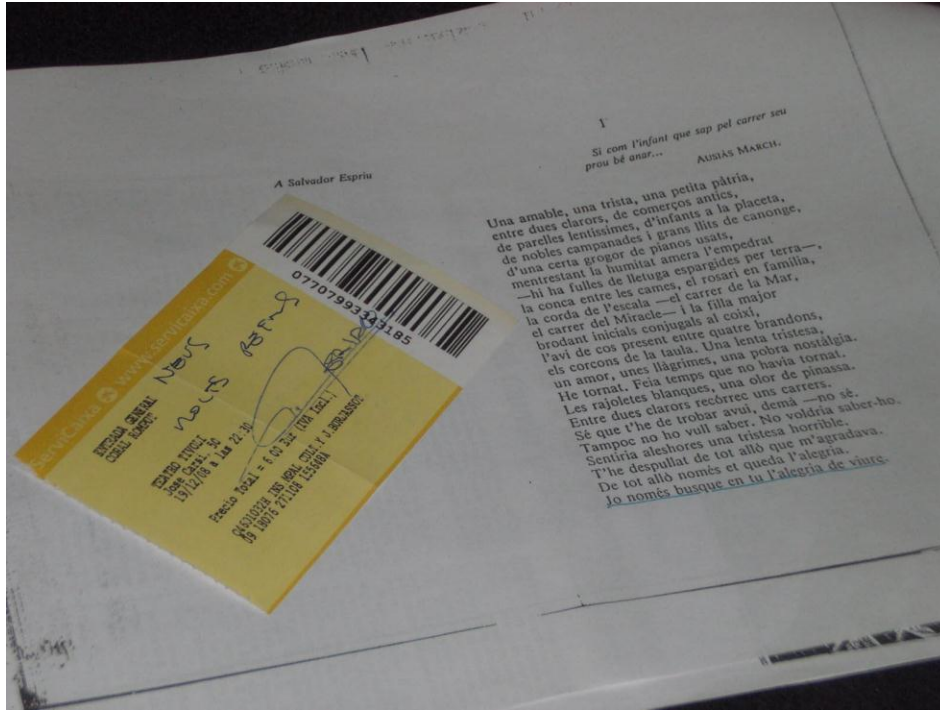
Teatre

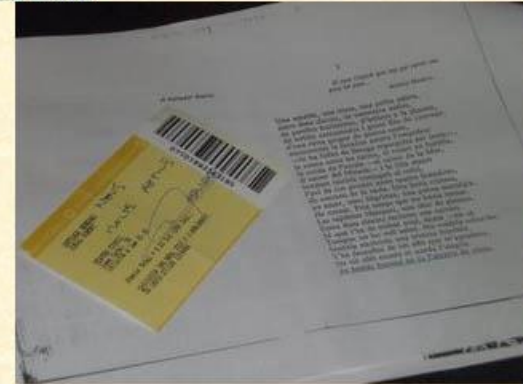
Una escena de *Coral romput* al Teatre Lliure. / DAVID RUANO

Un remolí d'emocions

Èxit al Teatre Lliure de Barcelona de la versió escènica que Joan Ollé ha fet del poema 'Coral romput' de Vicent Andrés Estellés

Nit de Teatre

Els miracles potser no es preveuen,
 Però això no vol dir que no puguin ésser reals.
 Els miracles existeixen,
 I existeixen a dins nostre,
 A cada gest,
 A cada somriure,
 Fins i tot, m'atreviria a dir, a cada mirada.

.....
 S'ha produït un gran aldarull aquesta nit,
 Un aldarull de sentiments,
 Sentiments que es volen,
 Que es pretén explicar amb paraules,
 Però què és qui les recita,
 Però què és qui les escolta,
 Però què és qui les llegeix,
 Qui realment pot posar-se a la pell d'aquell autor,
 Imaginar que hi sentia quan les paraules es perdien al pensament i les trobava aquella tinta que les reproduïa al paper.
 Els sentiments van més enllà de les paraules,
 I les paraules tan sols són un lleu reflex del que se sent.
 Potser només així podem espantar dimonis o cridar la festa,
 O, per què no, crear imatges als cors deixant-hi l'empremta de qui viu, de què es viu, de com es viu.

.....
 (escrit només arribar a casa després de veure l'obra de Coral Romput interpretada al teatre Tívoli de Burjassot)

Publicat per Nemus en 20:10 [0 comentaris](#)
 Etiquetes: [Vicent Andrés Estellés](#)